

Verslagje wandeling te Eksaarde – maandag 18 juli 2016

Maandag 18 juli 2016. De “lijn” wandelaars maken zich klaar voor een wandeling in het Waasland. Zoals altijd is er iemand die de tocht moet organiseren. Tochtleider (later met lange “ij”) Dominique, verkoos voor Eksaarde een deelgemeente van Lokeren. In zijn vroegere sportieve jaren sprong hij hier dikwijls samen met mij op de mountainbike. Bemodderd gingen we na de fietstocht op de barkrukken aan de dikke bierglazen nippen. Zoals de naam van ons vertrekpunt doet vermelden; T’veldcafé zullen we hier en op het einde van de tocht als tempeliers de toog mogen passeren. Daags ervoor krijg ik een sms van Geert De Schepper, *zijn duimt schrijft*...Hé Alex morgen mogen we 19 wandelaars verwachten. En nen dikke ‘like’ erbij. Ik breng mijn twee wenkbrouwen naar elkaar toe en denk dat hij een ietwat te dikke duim heeft voor zijn mobieltje. Het zal wel een 9 zijn. Tien uur, voor de meeste niet actieve alsook werkende beroepsgenieters is dit het leukste moment, de diepe buiging om hun veters te knopen en het startsein afwachten. Voor het café op de stoep ligt er een langharige hond dienstdoende als een soort van “lijnteller”. Met één opgetrokken oog mag de hond 42 schoenzolen van over zijn kromme rug tellen en hij trekt zijn ander ooglid op als er een paar mooie vrouwelijke billen onder zijn neus vertrekken. De blonde hond telt 21 wandelaars en 2 afgetrainde viervoeters.

We vertrekken net op de grens van Eksaarde en Moerbeke. We vergapen ons kort naar het kasteel Meersdal. Alhier worden vele koppeltjes in een prachtig domein gefotografeerd. De eerste watersluis en pomp merken we direct op. We lopen over een houten brug die ons naar een typisch agrarisch gebied brengt. Paarden, koeien, klein gevogelte en wild plezieren er zich in deze biotoop. We sluipen eventjes door wat bamboe heen en merken één van de vele turfputten op. Leuk hoekje. We volgen verder de Urbanus route. Een bunker ten velde overgroeit, doet nu dienst als speeltuin voor vleermuizen. We steken de Rechtstraat over en de bende tettert vrolijk verder. Het enige opmerkelijke object waar we halt houden is een “dixi toilet de lijn” met dito sticker. We lopen nu langsheen de Zuidlede. Een waterloop die bevaren werd door platboten. Vooral turf en bouwmaterialen werden verscheept. Vissers komen hier hun lijntje werpen. En het beton tractorpad is leuk om erop te joggen. We lopen rechts een oude spoorwegbedding op. Onze leraar geschiedenis vertelde ons ooit dat België een sterk en uitgebreid spoornetwerk had. Nu lopen we langs het traject Aalst- Moerbeke. 1866 tot 1976 in gebruik. De ijzeren ‘Spletteren’ brug is nog een restant. In de les aardrijkskunde kwam je ooit in je atlas de Moervaart tegen nu mag je in alle rust genieten langs de flanken van deze rivier. Pomp en sluishuizen staan links en rechts opgesteld vanwege de vele kanaaltjes die er lopen. De flora, de vissen en de lager gelegen moerassen staan nu in volle glorie. Het visbestand van de rivier wordt opgeschrikt wanneer de bottinekes over de dijk pareren. De temperatuur loopt op 28°C, de kelen staan droog en magen knorren. We picknicken ten velde. De boterhammen met kaas en vleesbeleg worden nog eens besnuffeld voor ze tussen de kiezen verdwijnen. De kaas lijkt me eerder camembert geworden. Ik verkies mijn lauwe appel. Iedereen weer in actie, we lopen tot aan de grens van Sinaai. Een ophaalbrugje laten we rechts liggen. Ik merk op dat m’n voorganger steeds breder wordt. Mijn makers hun okselvijvers zijn aan het zwellen en stiekem steekt iedereen ongemerkt eens zijn neus onder zijn eigen vleugels. Het vliegend ongedierte hangt rond de bende. Voor het 2de deel van de wandeling keren we terug in de tijd. De liniewegel, een fortengordel (1701-1704) waar vooral tijdens de Franse – Hollandse oorlog buskruit en bajonetten alledaags was, zijn nu selfiesticks en kanonnen van cameralenzen het speelgoed

geworden. Het buskruit van onder de schoenzolen van het 21 koppige bataljon verkenneren is al goed verschoten. Het tempo vertraagt want we slingeren achter elkaar over een mooi pad. Velden, bossen, waterpartijen, dorpsgezichten komen in het vizier. Met verwondering komen we aan de kruiskapel. De kapel en waterput werden gebouwd in het jaar 1633. Het is een zalige omgeving om hier te rusten, te mediteren, genieten... De zitbankjes worden ingenomen door de dames voor een korte stop. Enkele mannen verschijnen in de kapel vooraleer ze hun bezwete vingers in het wijwater droppen. In de kleine kapel wachten de mannen op een miraculeuze wonderbaarlijke verschijning van Orval, Duvel of nen Karmeliet....de kelen blijven droog. Er is enkel een legendarisch kruis te aanschouwen. We volgen het pad verder, hier en daar valt er nog een pittoresk huisje te bewonderen. Op het einde van de liniewegel bekijken we nog een informatiebord waaruit blijkt dat hier in de 13de eeuw een waterburcht stond. Helaas volledig verdwenen. We laten onze benen voor een laatste keer prikkelen door netels en distels om uiteindelijk terug aan te komen aan het veldcafé. De aankomst is vrolijk en iedereen zit te glimlachen wanneer hij of zij de beentjes onder de grote terrastafel mag schuiven. De 21 tempeliers mogen hun glas heffen op een geslaagde wandeling.

Uw verslaggever van dienst: Alex Beeckman

Bedankt en tot later !

Liniewegel

De 'Linie' was in 1702 een verdedigingslijn om de Franse provincie Vlaanderen te beschermen tegen Nederland. Eksaarde is een zeldzame plaats waar je hier nog restanten van vindt. Ten noorden van dit fraaie wandelpad strekt zich een uitzonderlijk natuurgebied uit: een lappendeken van bossen, moerassen, weiden al dan niet afgezoomd met oude knotwilgen, akkers, houtkanten, rietveldjes, oude turfputten en vijvers. Deze volledige zone is immers uitzonderlijk rustig gelegen. Er is nauwelijks bebouwing, omdat de Moervaart eeuwenlang elke winter overstroomde. Het pad wringt zich op de terugweg in allerlei bochten langs de Moervaart.. Het is een bijzonder aangename wandeling in een rustig en groen kader en op hoofdzakelijk onverharde wegen. Hou er rekening mee dat dit een variant is op de bestaande Liniewegelwandelroute. Het stukje door het broedgebied is in de lente niet toegankelijk, dan moet u voor de verkorting kiezen.

Kapel

De Kruiskapel of Verre Kapel werd gebouwd in 1632 op de plaats waar volgens de legende in 1317 twee miraculeuze kruisbeelden werd gevonden. De gemetselde put in de nabijheid van de Kruiskapel geeft de exacte plaats van de kruisen aan waar ze destijds door Boudewijn met de Negen Ponden werden opgegraven.[1] De parochiekerk en de Kruiskapel zijn verbonden door de 14 statiekapelletjes van de kruisweg, die is 2 km lang en bestaat sinds 1878. Eksaarde telt enkele stukken natuur, waaronder de Fondatie, de Linie, het gebied rond de Moervaart en het Etbos. De Liniewegel is een wandel- en fietspad.

